

El polèmic Jean-François Revel llegint el seu llibre ahir a Barcelona

Jean-François Revel: "Chirac és un George Bush frustrat"

Ramon Palomeras
BARCELONA

El periodista i escriptor francès dissectiona a 'La obsesión antiamericana' les tesis simplistes, plenes de contradiccions i incoherents, segons ell, que sostenen els qui ataquen compulsivament els EUA.

El misteri de l'antiamericanisme no és la desinformació sinó la voluntat d'estar desinformat". Així d'explícit es mostra Jean-François Revel (Marsella, 1924) a *La obsesión antiamericana* (Urano Tendencias) per esgrimir la poca solidesa de les crítiques ferotges dirigides a la potència nord-americana, sobretot des de "la passió antiliberal tradicional de l'esquerra". I continua: "S'han de formular crítiques als EUA. Ara bé, que siguin justificades. No crítiques passionals i irrellevants. Les crítiques infundades estan basades en els fracassos dels mateixos països. Convertir els EUA en responsables de tots els desastres del món no soluciona res", puntualitza. I segueix: "La funció principal de l'antiamericanisme era -i continua sent- la de difamar el liberalisme en la seva encarnació suprema".

Jean-François Revel, autor, entre d'altres, de *Ni Marx ni Jesús* i *El monjo i el filòsof*, filòsof, membre de l'Acadèmia Francesa i cavaller de la Legió d'Ho-

nor, és del parer que "l'antiamericanisme obsessiu regnant avui dia és fruit d'un complex d'inferioritat" i que la superpotència americana és, en primer lloc, "el resultat exclusiu de la voluntat i la creativitat dels americans" i, en segon lloc, "dels fracassos acumulats per la resta del món: la derrota del comunisme, el naufragi de l'Àfrica, les divisions europees que van comportar dues guerres i l'aparició dels totalitarismes, i els endarreriments democràtics d'Amèrica Llatina i d'Àsia".

Així mateix, Revel afirma que la mundialització no és la causa de la pobresa mundial. I per exemplificar-ho parla del continent africà. "Àfrica ha rebut quatre vegades més crèdits (no retornats, evidentment) i ajudes per habitant que Amèrica Llatina o Àsia. Per què aquests últims continents han arrencat i l'Àfrica no? I afegeix: "El que

ha destruït les economies africanes o ha obstaculitzat el seu desenvolupament és molt més l'estatalisme que el mercat i el socialisme més que no pas el capitalisme". I sense oblidar "les incessants guerres civils que no cessen d'esqueixar el continent africà". La lliçó que se'n desprèn? "Són causes polítiques, no econòmiques", argüeix.

Més mundialització

Enfront dels moviments antiglobalització i les crítiques a l'Organització Mundial del Comerç (OMC), aclareix que "no hi ha cap país al món que no desitgi -i els més pobres són els que han mostrat més interès- admetre a l'OMC". És a dir, el que demanen els països pobres és "un accés més lliure dels productes, en particular els agrícoles, al mercat dels països rics. Dit d'una altra manera, demanen més mundialització".

D'altra banda, Revel no s'oblida dels dirigents polítics francesos. És de l'opinió que "Chirac és un George Bush frustrat que voldria muntar una mundialització a la francesa. Creu en la possibilitat de fer política internacional diferent i evidentment contra els EUA. És un reflex gaullista. De Gaulle mai va acceptar que no fos una potència dominant", essent l'arrogància i la vanitat dues de les característiques del país veí, segons esmenta al llibre.

Revel tampoc s'oblida dels islamistes fonamentalistes d'Al-Qaida: "Volen convertir la humanitat per la força a l'Islam. (...) El seu terrorisme està justificat perquè afecta infidels que es neguen a abraçar l'Islam", tot i que, com recorda Revel, "els EUA mai no han colonitzat cap país musulmà", cosa que sí que han fet "el Regne Unit, França i Rússia en anys no gaire llunyants".

Lluita al carrer i el carnestoltes

► L'escriptor francès té clar que la guerra contra la mundialització que regna des del 1999 és "una guerra en sentit propi i no figurat, guerra física i no teòrica, lluita de carrer i no lluita d'idees, ja que els manifestants que constitueixen les forces de xoc, enquadrats en organitzacions no governamentals (subvencionades pels governs), assalten locals i saquegen les ciutats en què se celebren reunions internacionals". Així mateix, no té pèls a la llengua a l'hora de titllar de "carnestoltes" la manifestació de Montpeller del 2001.